

Să lăsăm textul să vorbească

Reprezentarea secției maghiare a Teatrului din Oradea cu piesa lui Adrian Dohotaru **Concurs de împrejurări** a fost văzută în cadrul unui turneu, prilejuit de Zilele Teatrului Covásnenc, organizate în Sfântu Gheorghe. Un spectacol rodat bineșor, având în vedere răstimpul scurs de la premieră. Textul, analizat minuțios cu prilejul premierei pe țară de la Teatrul „Nottara” („Teatrul” nr. 7—8/1986), e o diligență încercare de convertire în fapt teatral a unei îndelungate experiențe de gazetar. Gîndind pentru scenă istoria renunțării, din motive deloc fortuite, la nădejdea de a avea un loc de muncă mai potrivit, Adrian Dohotaru circumscrie, cu gravitate și veridicitate, mecanisme complicate și subtile ale delațiunii. Întrucît această Nana, personaj-protagonist al piesei, femeie ce așteaptă un copil și cînd încează la un post de cercetător științific, este doar un om care aspiră să se afle la locul său. Inamicii, într-o rețea verosă de relații, telefoane și obținută, o fac să renunțe: Jocurile de interese o dezgustă, preferă să abdice, dar nu aruncînd arma, ci continuînd, după naștere, mamă de acum, să profeseze la catedră. Renunțarea nu e luată în tragic, ea devine o acuzată expresie a unei atitudini, o afirmare a demnității. Personajul are o evoluție limpede, în trama piesei, energia atitudinii îi conferă foră, încălțătură dramatică, rezistență scenică, cu toate că partiturile celor cu care intră în dialog — în afară de principalul adversar, Prorectorul, corupt și venal — nu au o pondere pe măsură.

Spectacolul conșus de regizorul Farkas István e un amestec de stiluri nedumeritor. Se pune accentul pe realizarea unor imagini scenice metaforizante, care însă încetinesc ritmul, reduc fluenta și trimit,

CONCURS DE ÎMPREJURĂRI de ADRIAN DOHOTARU • TEATRUL DE STAT DIN ORADEA, secția maghiară • Data premierei: 17 februarie 1988 • Traducerea: OLÁH TIBOR • Regia: FARKAS ISTVÁN • Scenografia: VIOARA BARA • Distribuția: KISS TÖRÉK ILDIKÓ (Nana), MEDGYESFALVY SÁNDOR (Ion), LACZÓ GUSZTÁV (Prorectorul), FÖLDES LÁSZLÓ (Profesorul), FÁBIÁN ENIKŐ (Cora), SÁTA ÁRPÁD (Secretarul), LÁSZLÓ ATTILA (Un euforic), HALASI ERZSÉBET (Celina), REVOCZKY RÓBERT (Tejghetarul).

umori, la contrasensuri și concluzii nedorite. Kiss Török Ildikó (Nana) se luptă cu felos spre a împune cerbicia personajului, fără echivocuri și tenebre. O secundază, în rolul bărbatului, Medgyesfalvy Sándor, inclinat să apese pe pedala dramatismului mai mult decît este cazul. Laczó Gusztáv în Prorector dovedește o reală știință a măsurii, într-un rol pîdit de primejdia tușelor groase. László Attila, un actor tînăr, distribuit în filozofardul personaj Un euforic — distribuirea e îmbucurătoare, pentru rodajul într-ale meseriei — pune prea mult năduf în rostirea vorbelor-petarde. Invitat în reprezentare, Sata Árpád — actor al colectivului clujean — realizează un crochiu acid-amar al lipsei de voință, al abuliei cu morala.

Teodor SUGĂR

Vizibilă este doar osatura

FLUTURI... fluturi nu e o piesă care să stîrnească alt interes decît rubrica faptului divers dintr-o publicație occidentală; conține emoții de sîcstă și profunzimi de cafenea, prilejuite de o birfă oarecare, scandalosă doar pentru că pare a fi lansată chiar de un martor ocular. Tînărul care sună la ușă și pe care Doamna îl primește în casa ei — tentată de gîndul reluării unor exerciții de seducție — se dovedește a fi tocmai copilul abandonat. Și, întrucît este „raisonneurul” cestiunii, cu el e simplu — nu poate fi decît ori violent, ori placid; ori un pornit să se răfuiească cu lumea, ori un justițiar minat de meschină autocompătimire. Dan Astilean îl definește pe tînărul Elio prin placiditate cu vagi și plictisite porniri justițiare. Personajul principal — din punct de vedere cantitativ — este Edda, doamna.

Regizorul Ioan Cristian nu o confundă pe Edda nici cu Ioana d'Arc, nici cu Angela Davis, motiv pentru care o lasă pe bătrîna Dană să alunece în propriul ei penibil. Olga Sîrbul schițează vag, foarte vag, datele personajului, iar ceea ce fusese construit în jurul ei pentru a o pune în evidență pare mai degrabă că o inco-

FLUTURI... FLUTURI de ALDO NICOLAJ • TEATRUL DRAMATIC din BAIA MARE • Regia: CRISTIAN IOAN • Scenografia: FLORIN HARSIM • Data premierei 16 octombrie 1988 • Distribuția: OLGA SÎRBUL (Edda), DAN AȘTILEAN (Elio), CERA-SELA STAN (Foca).